

[Ellen Strange Petersen.]

mener, at regeringen og ministeren må være interesseret i, at denne sag bliver ført igenem, så man virkelig får en afgørelse af, om det danske samfund har handlet rigtigt i den sag, det drejer sig om.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg noterede fru Ellen Strange Petersens sidste spørgsmål ned, og jeg satte to udråbstegn bagefter. Der kunne godt have stået fem. Det lyder lidt ejendommeligt, at den danske regering efter at have gennemført en lov skulle yde bistand til en procedure, der gik på, at denne lovgivning ikke var i overensstemmelse med menneskerettighederne. Det ville faktisk være at spille på to heste, der løber hver sin vej. Det ville da ikke være nemt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Jørgen Nielsen* til landbrugsministeren:

„Kan ministeren give tilsagn om, at de igangværende overvejelser om rationalisering inden for statens forsøgsvirksomhed i plantekultur ikke resulterer i, at statens plantepatologiske forsøg centraliseres i Lyngby, men at en centralisering — såfremt en sådan er formålstjenlig — vil ske ved udbygning af den jyske forsøgsvirksomhed på dette område og ved en udflytning fra Lyngby til Jylland?“
(Spm. nr. 110).

Skriftlig begrundelse.

I erkendelse af, at der inden for landbrugsproduktionen sker en stadig forskydning mod vest, blev der i 1959 etableret en plantepatologisk oplysningstjeneste i Jylland og hertil knyttet visse forskningsopgaver, medens såvel forskning som oplysnings-tjeneste inden for plantepatologi indtil da havde været centraliseret i statens plantepatologiske forsøg i Lyngby.

For de to tredjedele af vort landbrugsområde, som Jylland repræsenterer, og specielt for den landøkonomiske konsulentvirksomhed i plantekultur blev den nærmere kontakt med den plantepatologiske oplysnings-tjeneste af stor værdi.

På denne baggrund synes det umiddelbart indlysende, at en tilbagevenden til ti-

den før 1959 med hele oplysnings- og forskningsarbejdet inden for statens plantepatologiske forsøg centraliseret i Lyngby vil blive et alvorligt tilbageskridt. Det så meget mere som de landøkonomiske foreningers strukturrationalisering har medført, at den landsdækkende konsulentvirksomhed er blevet samlet i Jylland.

En nær kontakt mellem forsøgsvirksomheden i plantepatologi og det praktiske landbrug og dets konsulentstab er ikke alene af stor værdi, når det gælder at omsætte forskningens resultater i praktisk plantedyrkning, men også af den største betydning for selve forskningen gennem de impulser, forskerne vil modtage fra erhvervet, et forhold, der er anerkendt overalt, og som man med fordel her i landet har haft et mere åbent blik for end i de fleste andre lande.

For en udflytning til Jylland taler endvidere, at den vil harmonere med de almene bestræbelser for at udflytte statsinstitutioner fra det storkøbenhavnske område.

Endelig kan tilføjes, at der kan regnes med betydelige besparelser i de årlige driftsudgifter ved at placere virksomheden i Jylland fremfor i Lyngby. Regnskabet for finansåret 1971-72 viser, at der alene i skatter og afgifter i Lyngby er betalt kr. 218.000 mod kr. 202.000 for samtlige 18 forsøgsstationer i provinsen.

Til slut skal jeg minde om den af dr. polit. Inge Thygesen foretagne analyse af de generelle samfundsmæssige virkninger af udflytning af statsinstitutioner, hvorefter alle samfundsmæssige konsekvenser er positive med undtagelse af engangsulemperne for det personale, der bliver direkte berørt af udflytningerne.

Landbrugsministeren (Ib Frederiksen):

Hr. Niels Jørgen Nielsen har stillet et spørgsmål, der har forbindelse med den af statens planteavlssudvalg udarbejdede plan for forsøgsvirksomhed for tiden indtil 1975. Denne plan er fremkommet som et led i det almindelige krav om effektivisering og rationalisering af statens virksomheder og går i korthed ud på at koncentrere udbygningen og udviklingen på nogle enkelte af forsøgsvirksomhedens institutioner, medens andre fastholdes på nuværende niveau, og enkelte forsøgsstationer nedlægges i takt med ud-